

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- primāri, atbilstoši LED 263. pantam atcelt Komisijas 2011. gada 24. novembra paziņojumu COM(2011) 829, galīgā redakcija, tiktāl, ciktāl ar to galīgi noraidīts iesniegt atbilstošus priekšlikumus Eiropas Parlamentā un Padomē, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu XI pielikuma 10. pantu, un atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas priekšlikumu Padomes regulai, ar ko no 2011. gada 1. jūlija koriģē Eiropas Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumu un pensijas, kā arī korekcijas koeficientus, kurus piemēro šim atalgojumam un pensijām, un
- pakārtoti, saskaņā ar LESD 265. pantu atzīt, līgumu pārkāpumu tādēļ, ka atbildētāja ir atturējies iesniegt atbilstošus priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu XI pielikuma 10. pantu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pirmā prasījuma par Komisijas 2011. gada 24. novembra paziņojuma atcelšanu atbalstam Padome min vienu vienīgu pamatu, kas saistīts ar Civildienesta noteikumu XI pielikuma 10. panta, to lasot kopā ar LES 13. panta 2. punkta otro teikumu un LESD 241. pantu, pārkāpumu. Padome uzskata, ka Komisijas secinājums, saskaņā ar kuru Savienībā nav būtiskas un pēkšņas ekonomiskās un sociālās situācijas pasliktināšanās, ir kļūdaini vairāku iemeslu dēļ: Komisija neesot ņēmusi vērā visu objektīvo rīcībā esošo un nozīmīgo informāciju un kļūdaini esot kvalificējusi dažus datus, pamatojoties uz kuriem tā balstījusi savu analīzi. Tā kā saskaņā ar Tiesas 2010. gada 24. novembra spriedumu lietā C-40/10 (79. punkts) “ar [XI pielikuma 10. pantu] Komisijai piešķirto pilnvaru īstenošana iesniegt atbilstošus priekšlikumus nav tikai iespēja, kas atvēlēta šai iestādei”, tad šis kļūdas fakts juridiskajā kvalifikācijā, kas ir acīmredzamas kļūdas novērtējumā, ir pieļautas Komisijas nelikumīgajā atteikumā iesniegt atbilstošus priekšlikumus uz šī pamata. Šādi atteikdamās, Komisija arī esot pārkāpusi savu lojālas sadarbības pienākumu (LES 13. panta 2. punkts).

Prasības otrais prasījums ir atcelt priekšlikumu regulai, ar ko koriģē ierēdņu atalgojumu un pensijas, sekojot “parastajai metodei”, kas pieļauta Civildienesta noteikumu XI pielikuma 3. pantā. Padome uzskata, ka šis priekšlikums ir akts ar tiesiskām sekām, jo saskaņā ar iepriekš minētā sprieduma lietā C-40/10 71. punktu “Padome minētā 3. panta kontekstā nevar atsaukties uz rīcības brīvību, kas pārsniedz šajā pēdējā pantā noteiktos kritērijus”. Izvēlēdamās iesniegt priekšlikumu, pamatojoties uz “parastās

metodes” piemērošanu, nevis priekšlikumu, pamatojoties uz XI pielikuma 10. pantā minēto izņēmuma klauzulu, Komisija ir liegusi Eiropas Parlamentam un Padomei iespēju īstenot savu rīcības brīvību attiecībā uz šī izņēmuma klauzulas kritērijiem. Šādi izvēlei ir tās pašas kļūdas, kas Komisijas secinājumam 2011. gada 24. novembra paziņojumā, saskaņā ar kuru Savienībā nav būtiskas un pēkšņas ekonomiskās un sociālās situācijas pasliktināšanās. Tāpat Padome apgalvo, ka, iesniedzama priekšlikumu par atalgojuma koriģēšanu, sekojot “parastajai metodei”, Komisija ir arī pārkāpusi savu lojālas sadarbības pienākumu (LES 13. panta 2. punkts).

Visbeidzot, Padome pakārtoti apgalvo, ka, ja Tiesa neuzskatīs Komisijas 2011. gada 24. novembra paziņojumu par Komisijas paustu nostāju LESD 265. panta otrās daļas izpratnē, tad Komisija ir pārkāpusi savu no LESD 241. panta, to lasot kopā ar Civildienesta noteikumu XI pielikuma 10. pantu, izrietošo pienākumu uz šī pamata iesniegt priekšlikumu — kā to Tiesa interpretējusi savā spriedumā lietā C-40/10 (79. punkts).

Prasība, kas celta 2012. gada 9. februārī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-67/12)

(2012/C 118/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Herrmann un I. Galindo Martin)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti (!) 3., 7. un 8. pantu, vai katrā ziņā nedarot tos zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti šajos pantos, tos lasot saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (?) 29. pantu;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Direktīvas 2002/91/EK 15. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis pieņem tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu vēlākais līdz 2006. gada 4. janvārim.
2. Komisijai nākas secināt, ka līdz šim Spānijas Karaliste nav pieņēmusi vajadzīgos tiesību aktus saistībā ar Direktīvas 2002/91/EK 3., 7. un 8. pantu vai arī katrā ziņā tos nav darījusi zināmus Komisijai.

(¹) OV 2003, L 1, 65. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 12. nod., 2. sēj., 168. lpp.

(²) OV 2010, L 153, 13. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 10. februārī iesniedza Qorti Kostituzzjonali (Malta) — Vodafone Malta Limited un Mobisle Communications Limited/L-Avukat Ģenerāli, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, un L-Awtoritā ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Lieta C-71/12)

(2012/C 118/25)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Iesniedzējtiesa

Qorti Kostituzzjonali

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Vodafone Malta Limited, Mobisle Communications Limited

Atbildētāji: L-Avukat Ģenerāli, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, un L-Awtoritā ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) un jo īpaši tās 12. un/vai 13. panta noteikumi liedz dalībvalstīm piemērot finanšu slogu mobilo telefonsakaru operatoriem (turpmāk tekstā — “operatori”), proti:

- a) nodokli, sauktu par akcīzes nodokli, ko ievieš ar valsts tiesību aktu starpniecību;
- b) [to] aprēķina kā procentuālu daļu no maksājumiem, ko mobilo telefonsakaru operatori piemēro lietotājiem, kuri izmanto šo operatoru sniegtos pakalpojumus, izņemot pakalpojumus, attiecībā uz kuriem ir paredzēts izņēmums tiesību aktos;

- c) nodokli, kuru lietotāji katrs atsevišķi maksā mobilo telefonsakaru operatoriem, un šo apmēru visi operatori, kas piedāvā mobilo telefonsakaru pakalpojumus, vēlāk nodod muitas kontrolierim, šī naudas summa ir jāmaksā tikai operatoriem, nevis citiem uzņēmumiem, tai skaitā tiem, kas nodrošina citus elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 13. februārī iesniedza Giudice di Pace di Revere (Itālija) — kriminālprocess pret Ahmed Ettaghi

(Lieta C-73/12)

(2012/C 118/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di Pace di Revere

Lietas dalībnieks pamata procesā

Ahmed Ettaghi

Prejudiciālie jautājumi

- vai, ņemot vērā lojālas sadarbības principu un direktīvu lietderīgās iedarbības principu, Direktīvas 2008/115/EK (¹) 2., 4., 6., 7. un 8. pants liedz iespēju sodīt trešās valsts valstspiederīgo, kurš kādā dalībvalstī uzturas nelikumīgi, ar naudas sodu, ko aizstāj ar krimināltiesisku sankciju — mājas arestu — tāpēc vien, ka viņš ir ieceļojis un uzturas dalībvalstī nelikumīgi, vēl pirms administratīvās iestādes izdotā izbraukšanas rīkojuma neievērošanas?
- vai, ņemot vērā lojālas sadarbības principu un direktīvu lietderīgās iedarbības principu, Direktīvas 2008/115/EK 2., 15. un 16. pants liedz iespēju dalībvalstij pēc direktīvas pieņemšanas pieņemt tiesību normu, kurā paredzēts, ka trešās valsts valstspiederīgo, kurš kādā dalībvalstī uzturas nelikumīgi, soda ar naudas sodu, ko aizstāj ar tūlītēju izraidīšanu, kas izpildāma kā krimināltiesiska sankcija, neievērojot direktīvā paredzēto procedūru un ārzemnieka tiesības?
- vai LES 4. panta 3. punktā minētais lojālas sadarbības princips aizliedz valsts tiesību normu, kas pieņemta līdz kādas direktīvas ieviešanas termiņa beigām, lai izvairītos no direktīvas darbības jomas vai katrā ziņā ierobežotu to, un kādi pasākumi tiesai jāveic, ja tiek konstatēti tādi apstākļi?

(¹) OV L 348, 98. lpp.